

جنبش

دانشجویی، مسیر و اهداف آن

همان گونه که می دانیم در همه جای دنیا و به ویژه در کشورهای جهان سوم، دانشجویان بخش عظیمی از فعالین سیاسی مستقل از دولت را تشکیل می دهند. قشری که رادیکالیزم آن خود تأثیر به سزایی در روند سیاسی جامعه بر جا می گذارد. جنبش دانشجویی ایران نیز با سابقه طولانی در طول دهه های مختلف، یکی از مهم ترین جریانات سیاسی فعال در کشور بوده که تحركات انقلابی را سمت و سو بخشیده است. در دوران پهلوی فعالیت انقلابی این جنبش از دلایل سقوط رژیم محسوب می شد. اما بعد از انقلاب ۵۷ و انقلاب فرهنگی، این جریان مهم فکری در اختناق رژیم آخوندی، دچار انزوا شده و این کناره گیری و رخوت سیاسی تا اواسط دهه ی ۷۰ هم چنان ادامه یافت. اما هم زمان با انتخابات ریاست جمهوری در خرداد سال ۷۶ و کم شدن فشار بر دانشگاه ها، جنبش دانشجویی وارد مسیر جدیدی از حیات خویش شد. گرچه جنبش، با فریب اصلاح طلبان و حمایت از بخشی از حاکمیت که آینده نگریشان در لیبرالیزه کردن سرمایه داری با نمایندگی سیاسی آخوندی، با دید محدود اقتصادی، که نفعی برای حکومت اسلامی نمی دید به انحراف کشیده شد؛ اما دست آوردهای این حرکت دانشجویی و تأثیرگذاریش در بین توده ی مردم را نمی توان نادیده گرفت.

باز شدن جو فکری دانشگاه‌ها، تشکیل انجمن‌های مستقل سیاسی، هر چند مخفیانه و بدون اعلام موجودیت؛ و چاپ نشریات آزاد دانشجویی، حداقل ثمره‌ای بود که به دست آمد.

در روزهای اخیر بار دیگر شاهد حضور دانشجویان در صحنه‌ی تحولات سیاسی هستیم. این بار محرک حرکت جنبش خبر خصوصی‌سازی دانشگاه‌های دولتی بود که موجب اعتراض وسیعی در دانشگاه‌ها شد. امکانات رایگان و نیمه رایگان مرکز آموزش عالی دولتی، رقابت فشرده‌ای را بین طبقه و اقشار تهرانی جامعه، برای موفقیت در آزمون ورود به دانشگاه‌ها را موجب شده است. چرا که پرداخت شهریه‌های سنگین مراکز آزاد و غیرانتفانی در توان اکثریت توده‌ی مردم ایران نبوده و چشم‌پوشی از تحصیلات عالی برای این اقشار به معنای درجا زدن در موقعیت پست اجتماعی است که در آن به سر می‌برند. حال خصوصی‌سازی دانشگاه چیزی نیست جز محکوم ساختن توده‌ی آسیب‌پذیر کشور از حق اولیه‌ی خود یعنی دسترسی به تحصیل رایگان. با اجرای چنین طرحی ادامه‌ی تحصیل منحصر می‌شود به طبقه و اقشار فوقانی جامعه. در نتیجه افزایش اختلاف طبقاتی وحشتناکی که طی سال‌های اخیر روند سریع به خود گرفته است، از آن چه که هست نیز بیش‌تر می‌شود.

این بار دانشجویان مبارز مسیر حرکت را به خوبی تشخیص داده و با اعتراض به هنگام، هیئت دولت را وادار به تکذیب این خبر ساخت. اما نکته‌ی بسیار مهم در این جا جلوگیری از به انحراف کشیده شدن این حرکت خود جوش به دست عناصر منفور اصلاح طلب و یا گروه‌هایی چون نهضت آزادی، ملی مذهبی که در اوایل انقلاب به دست انحصارطلبان اسلامی از خان

حکومت رانده شده اند؛ و یا سلطنت طلب هایی پوسیده که در حسرت استبداد پهلوی با علم کردن مترسکی چون رضا پهلوی در صدد احیای نظام شاهنشاهی می باشند، است.

ما دانشجویان انقلابی و آگاه باید خط جنبش خود را از چنین جریاناتی که اینک دست به دامان آمریکا شده اند و سعی در تشویق دولت جنایت کار بوش برای حمله به ایران را دارند جدا کرده و همواره و همزمان با مبارزات خود آن ها را افشا کنیم.

عده ای بدون پایگاه مردمی، بی آن که توده ی ستمدیده ی مردم را در نظر بگیرند که در صورت وقوع چنین اتفاقی بیش ترین ضربه را خواهند خورد. هم چون مردم بی پناه عراق و یا افغانستان که زیر تجهیزات نظامی آمریکا و متحدانش به خاک و خون کشیده شدند. توده ای که اکثراً جزء طبقه ی کارگر کشور خود بوده اند و هم چون هموطنان سرمایه دار خود امکان گریزی به کشورهای همسایه برای نجات جان خود و خانواده هایشان نداشتند.

ما دانشجویان ایرانی باید ماهیت وابسته این جریانات مرتجع که میکروفونشان رادیو آمریکا و انگلیس است را افشاء کنیم. جریاناتی که در تمام این تحولات، سعی در موازنه ی معادله به نفع امپریالیزم جهانخوار آمریکا دارند. امپریالیزمی که یک روز پای میز مذاکره با حکومت آخوندی می نشینند و روز دیگر با مشاهده ی رخدادهای اخیر و حرکت توده ی انقلابی و مبارزه، اظهار امیدواری به سقوط حکومت جمهوری اسلامی می کنند.

و نیز بدانیم، تنها راه صحیحی که سمت گیری آن به سوی انقلاب اجتماعی پیش خواهد رفت. حمایت توده مردم و هم پیمانی با کارگران است که در

کارخانه‌ها با اعتصاب و مبارزات خود، رژیم آخوندی را در تنگنا قرار داده و سرمایه‌داری جهانی را در وحشت انقلابی کارگری و توده‌ای انداخته است. زنده باد جنبش دانشجویی در پیوند با جنبش طبقه‌ی کارگر.

نابود باد سلطه‌ی سرمایه، در هر شکل لیبرال یا آخوندی آن.

رُزا جوان

۸۴/۳/۳۰

بازنویس: یاشار آذری

آدرس اینترنتی کتاب‌خانه: <http://www.nashr.de>

ایمیل یاشار آذری: yasharazarri@gmail.com

مسئول نشر کارگری سوسیالیستی: یاشار آذری

تاریخ تایپ: ۱۳۸۵